

תשוקה- יצירתית או הרסנית

הנתיב, הרצאת המדריך מספר 206

מהדורת 15 בדצמבר, 1972

ברכת שלום וברכות לכולכם, חבריי היקרים. כדי לגלות סוף סוף את המרכז האלוהי שלכם, יש צורך לעבור דרך כל הרבדים שמפרידים אתכם ממנו. התפיסות השגויות, הדימויים הכוזבים, השליליות, האשליות, היומרות, ההגנות, הרגשות הלא נחוו ולכן לא הוטמעו והמחשבות המבולבלות הם קליפה/ קרום אחד עבה. הקרום הזה הוא החלק הקשה ביותר לחדור אליו במסע אל הליבה הפנימית ביותר שלכם. הוא מכיל היבטים רבים שעליכם ללמוד להכיר, להתקרב אליהם ולקבל בצורה הנכונה. לאחר שחדרתם את כל השכבות, תצטרכו למוסס ולהטמיע בהדרגה את המחסומים שהצטברו. כאשר למדתם את הגישה הנכונה להיבטים הללו של עצמכם, שאתם מעדיפים לא לדעת, אז תיתקלו ברמות אחרות של ההווה שלכם, שעדיין מפרידות אתכם מהאלוהות הפנימית ביותר שלכם. או, במילים אחרות, משימות אחרות מחכות לכם בדרככם למודעות- עצמית מוחלטת, שהיא תנאי מוקדם מוחלט לאיחוד עם הליבה האלוהית המרכזית.

מטלה אחת שכזו היא להגיע לתפיסה ברורה וחיבור עם תנועות הנשמה. אתם יכולים גם לקרוא להם זרמי האנרגיה של הרגשות והעמדות שלכם, החיוביים כמו השליליים.

כל התייחסות, כל הבעה, כל הרגשה יוצרת תנועת אנרגיה במערכת שלכם - תנועת נשמה ספציפית. דיברתי על זה לפני זמן רב ואעשה זאת באופן ספציפי יותר. נדון בתנועת האנרגיה של לרצות, לייחל, להשתוקק - המשמעות של זה, המובהקות שלה בביטוי הכולל של האישיות האנושית וחשיבותה בתהליך היצירה העצמית.

מודעות עצמית, בין אם היא נוגעת למודעות לבעיות פנימיות, בלבולים, פגמים ושליליות של האדם, או התעוררות של הקול האלוהי המתמשך הקיים תמידית בתוכם, הדורש את אמנות ההתמקדות בפנים. עליכם גם לתרגל התמקדות כדי לזהות את נוכחותן של אותן תנועות נשמה, אפילו כדי לדעת מה אתם באמת מרגישים וחושבים בכל רגע נתון ואילו תנועות נשמה יוצרות אותן רגשות ומחשבות. מיקוד כזה מרמז, כמובן, על יכולת ריכוז מסוימת, אבל זה לא קשה מדי ללמוד.

כל רגע עכשווי הוא ביטוי בתוכם ויוצר תנועת נשמה ספציפית. התבוננו בתנועות אלו. האם אתם מרגישים בהידוק? האם התנועה חסומה ונעצרת לחלוטין בגלל ההידוק, או שהיא נעדרת בביטוי שלה? האם היא בעלת קצוות קשים, מחודדת, דיסהרמונית וגולמית? האם זו זרימה חלקה, מחייה ורכה?

כשאתם מרגישים טוב, שמחים, פתוחים וחיים, תנועות הנשמה הן חלקות ורכות מאוד, אך ברכות ממשית זו טמון כוח עצום. כשהתנועה נעצרת אתם מרגישים מתים. כאשר התנועה פוגענית, גולמית, מתוחה או מחודדת, אתם מרגישים חרדים, מרוגזים, חוששים. כל תנועת נשמה היא תוצאה של הרגשות, מחשבות ועמדות ספציפיות, ועליכם למקד את תשומת ליבכם גם בהם. הבה נעסוק כעת בתנועות הנשמה של לרצות, לייחל, או להשתוקק. כל מה שקיים בביטוי האנושי יכול להיות בהרמוניה עם הכוחות האוניברסליים והחוקים היצירתיים. תנועות הנשמה שלכם יכולות להיות בריאות ולכן יצירתיות ולפיכך

תהיה יותר יצירה, או שהן יכולות להיות מעוותות, חולות, מביסות את החיים, ולפיכך לגרום להרס נוסף. תשוקה כשלעצמה אף פעם אינה נכונה או שגויה, טובה או רעה, רצויה או לא רצויה. הכל תלוי בביטוי שלה. לכן אי אפשר לומר שכשיש תשוקות תמיד, זה מכשול לרוחניות.

הפילוסופיה המזרחית מסבירה את חוסר התשוקה כמצב הכרחי. זה נכון רק בחלקו. זה לא נכון במובן זה שאם התשוקה נעדרת, אי אפשר ליצור. אתם יוצרים על ידי החִזָּה (העלאה בדמיון) של מצב חדש של הוויה. לשם כך, התשוקה חייבת להתקיים. האופן בו אתם מביעים את התשוקה הזו יקבע את התוצאה. אם התשוקה חזקה מדי, הדוקה מדי, אם היא מתפתחת מתוך תפיסה מוטעית המרמזת על כל סוג של "הכרחי", התשוקה איננה עוד תשוקה, אלא דרישה, איום, זרם-כפייה שאומר: "אני חייב שיהיה לי, אחרת אאבד, אסבול בצורה בלתי הוגנת ובלתי נסבלת, אקבל יחס לא הוגן". הקול הזה מצביע על איום המכיל את המסר שאם החיים לא מניבים את התוצאה הנדרשת, הם רעים ולא הוגנים, מה שאתם ממשיכים להוכיח על ידי התוצאות העגומות שאתם עומדים ליצור. זה בקושי יכול להיקרא תשוקה, אבל זה לעתים קרובות צועד במסווה של להיות אחד.

תשוקה חיובית ואמיתית היא תנאי מוקדם לתהליך היצירה העצמית. לדוגמה, אם אינכם רוצים מצב הוויה חדש ואוהב יותר, לא תהיה לכם מוטיבציה להגיע אליו, לא יהיה לכם תמריץ להתגבר על ההתנגדות התכופה, שלכאורה בלתי ניתנת להתגבר עליה, אפילו לא אפשרות של ויזואליזציה של מצב כזה. כדי ליצור מצב חדש של אישיות, תנועות נשמה חייבות לזרום קדימה. כמו הרוח, הן נושאות את הגרעין היצירתי.

התשוקה היא התוכנית שאנו פועלים לפיה. כדי להבחין בין זרמים של תשוקה יצירתית והרסנית, חשוב מאוד להבין את מה שציינתי קודם. אם התשוקה זורמת ללא "חייבים", או שהיא מכילה את הזרם המאלץ, ניתן לוודא ולאמת בקלות לגבי עצמכם, ואפילו לגבי אחרים. כפי שקורה עם אמיתות רוחניות רבות אחרות, מושג התשוקה מכיל לכאורה פרדוקס : הסוג הנכון של תשוקה חייב להיות רגוע עד כדי כך שאין צורך להגשים אותו. אם אתם יכולים להשתוקק חזק, בלי שמץ של "חייב", אבל עם גישה של "אני יכול להיות בלי שהמשאלה שלי תתגשם, אני יכול לעבור את הכאב שלא יהיה לי ולא להיות מושמד, מובס, אומלל", אז הכוח של תשוקה כזו הוא באמת בלתי מוגבל. האנרגיה המשתחררת בהיעדר פחד ומניפולציה אפילו ברמות העדינות ביותר, היא עצומה. במילים אחרות, עצם התשוקה שלכם חייבת להיות גם חסרת תשוקה.

כעת, איך זה יכול להיות? איך אתם יכולים להגיע למצב שבו אתם יכולים בקלות לוותר על מה שאתם רוצים וזה נראה כרצוי? איך אתם יכולים להשתוקק עמוקות למשהו ובכל זאת לקבל את הכאב של אי מימוש? זה נראה כפקודה מגבוה, חברים שלי. עם זאת, כל האבולוציה של נפש האדם נעה באופן נחרץ והחלטי לעבר מצב זה. הצורך בו ניכר כבר במישור החיצוני ביותר - הקרום שהוזכר קודם לכן בו, שוכנות כל השליליות.

אחת הסיבות העיקריות לקיומו של קרום זה היא הפרכה/ הזמה של הכאב. הרוע מתנגד למה שיש ובכך מתפצל מתוך עצמו, ומפרק לעד את התודעה לחלקיקים "קטנים יותר" או מוגבלים יותר. כולם יכולים להתאחד שוב באמצעות הפעולה הגדולה של קבלה, או אי התנגדות בדרך הנכונה. מעשה כזה מצריך

נתיב שיטתי, עם עזרה בכל שלב בדרך, שכן קל לסטות מהמסלול אל עיוותים ואל תפיסות שגויות של האמת.

אם אתם מפחדים מכאב, יחד עם נגזרותיו, כגון תסכול, אכזבה, דחייה, ומאמינים שאסור לכם לחוות את ההרגשות הללו, אז תהיה לכם תשוקה עזה מדי שלא יהיה כאב, או שתכחישו את הכאב. מוקם בכך זרם -חובה שאומר "זה אני חייב שיהיה לי" =אין כאב; "זה אסור שיהיה לי" = כאב. כל דרישה כזו היא חסם יצירתי. זה מעכב את עצם ההגשמה שאתם מתעקשים עליה ביותר. ההידוק, אמירת ה"לא" למשהו - בין אם זה ביקום - ה"לא" השיקרי והמכווץ יוצר תנועת נשמה הדוקה ונוקשה, תנועה מלאה בקצוות חדים וחותכים, שהינם מחודדים ופוגעניים. גם 'רוצה' וגם 'לא רוצה', יכולים להיות הרמוניים ורכים או דיסהרמוניים ומחודדים.

זו תהיה טעות לפרש קבלה של כל הרגשות והחוויות באופן שאסור לכם לסתור חוויות או פעולות מסוימות שאנשים מבצעים נגדכם. אני מבקש להבהיר זאת. לדוגמה, אם אתם מתעקשים שלא יהיה לכם כאב, אתם תהיו כל כך מנותקים ומתוחים עד שאתם אפילו לא תזהו, שלא לדבר על להתמודד עם השליליות של אחרים ותראו מתי התככים שלהם עלולים להתעלל בכך. עצם הכאב שזה גורם, עושה אתכם עיוורים לזה, לכן אתם מגיבים בעיוורון; אתם לא יכולים להרגיש את הכאב האמיתי, כמו גם לא לעמוד על שלכם. לעומת זאת, אם אתם לא מפחדים מכאב, אתם יכולים לעמוד על שלכם ולא לאפשר לאחרים להיות רמאים, הרסניים, לא ישרים ומתעללים בתחבולותיהם ובמשחקיהם. אתם לא יכולים לפחד מעימות כאשר אתם יכולים לחוות כאב. אתם תעמדו על דעתכם אם הגאווה שלכם מאפשרת לכם לטעות - אם אתם יכולים לסבול את הכאב הזה. אם כך, אתם מבינים, ידידי, לא רק שזה לא נכון שקבלת כאב מרמזת על חולשה מתקרבת והכנעה מזוכיסטית, אלא להיפך. חוסן נפשי אמיתי ועמידה עצמית חסרת פחד נשענים על היכולת לקבל את מה שיש ולהתמודד עם זה, בלי לתמרן עובדות ורגשות כדי שיהיו מה שהם לא.

השיכנוע שאסור לכאב ולאכזבה להתקיים יוצרת תנועת "לא" מאוד הדוקה ומחודדת. ה"לא" אינו כוח החלטי ונחרץ, הרמוני ואיתן, שצומח מתוך כבוד וערך עצמי אמיתיים. זהו חוזק מדומה שנובע מהחולשה של ההתעקשות לעשות את זה בדרך שלכם: "את זה אני חייב שיהיה לי, את זה אסור שיהיה לי."

אם תצליחו להתקדם לנקודת המבט ששום חוויה עלי אדמות לא יכולה להגיע אליכם שאינכם מסוגלים להתמודד איתה, מידה רבה של ההידוק תתפוגג, תפנו מקום לתנועה יצירתית וגם יתבטל הרבה פחד. ברגע שאתם מחליטים זאת, החוויה שאתם מעורבים בה מתחילה לקבל היבט אחר. עצם אמירת "לא" בחולשה, בלחץ, בחוסר בריאות מונעת קליטה יצירתית. באותה מידה, ה"כן" התופס, המתעקש והצדקני ומתחסד, מונע קליטה יצירתית. גם 'כן' וגם 'לא' יכולים להיות בריאים או חולים, רצויים או לא רצויים, טובים או רעים. תשוקה נקבעת על ידי הגישה הבסיסית אשר, בתורה, קובעת את טבעם של זרמי הנשמה.

קליטה יצירתית נוצרת מתוך תנועה רכה, נינוחה וזורמת. הכאב של לקלוט משהו לא רצוי נותן לכם את האפשרות להתעלות מעל הנקודה האפלה הזו ולמצוא את האור מאחוריה. הכאב של קבלת היעדר משהו שאתם חושקים בו, מעניק לכם את האפשרות להתעלות מעל הריק ולמצוא את המלאות החבויה

מאחוריו. זהו חוק החיים. רק כאשר אתם מחבקים את זה, אתם מפעילים את התנועה היצירתית. עם זאת, עליכם להיות זהירים לקבל ו/או לוותר ברוח של אמון. לעשות זאת במרירות ובחוסר תקווה זו שוב לא הדרך הנכונה. אם כך, אולי תנועת הנשמה הקשה אינה על פני השטח, כפי שהיא כאשר קיים זרם מאלץ חזק, דוחף, אך היא עדיין שם, מוסתרת מאחורי קבלה, על פני השטח.

נראה שהכל תלוי באיך אתם מגיבים לכאב - בין אם זה הכאב של לחוות משהו, או לחוות את החסר של משהו. האם אתם יכולים לסמוך על כאב כפי שאתם סומכים על שאר היקום, כפי שאתם אמורים לסמוך על היקום? אם אתם לא סומכים על כאב, אתם לא סומכים על היקום, כי אינכם יכולים לנתק אף חוויה קיימת משאר הבריאה.

שתי התנועות: של 'כך' ושל 'לא' חייבות להיות פתוחות ונעימות. גם אם התנועה איתנה, היא עדיין יכולה להרגיש נעימה. זה יכול להיות ביטוי לאמון שלכם או זה יכול להיות ביטוי לפחד שלכם. זה יכול להיות ביטוי של אהבה או שזה יכול להיות ביטוי לאנוכיות שלכם. כל האפשרויות הללו קובעות את אופי התנועה שלכם, את אופי האופן שבו אתם חושקים, ואת אופי האופן שבו אתם ניגשים לחוויה כואבת. הגישה שלכם לכאב קובעת באופן מידי וישיר אם זו קליטה יצירתית ותשוקה חיובית או תשוקה חמדנית ומעוותת, מתוך דחייה מפחידה של דפוס החיים.

ככל שתרגול המדיטציה שלכם גדל במהלך ההתפתחות שלכם, פנו פנימה כדי לזהות את אופי תנועות הנשמה שלכם. קיבעו למה הן מתכוונות, איזו תחושה וגישה הן מייצגות, איזה דפוס מחשבה וסוג של תשוקה הן מבטאות. זהו מימד חדש בגישה שלכם לאדם הפנימי שלכם. ככל שתהיו מיומנים יותר בזיהוי תנועות הנשמה הללו, זיהוי כזה יהיה חסר מאמץ ודי טבעי, ללא התמקדות וריכוז מכוונים.

הדגש החדש הזה לא מרמז שאתם מעבר לשליליות שלכם, אלא שאתם מספיק מודעים להן. עצם השליליות שעדיין קיימות יראו באור חדש ובביטוי דינמי אחר. לדוגמה, אתם יכולים לבדוק התנגדויות ובעיות קיימות הכלולות בתשוקה שלכם. כמה חזקה ומוצקה התשוקה? האם היא זורמת בצורה חלקה או שזה זרם הדוק ודוחף? אם האחרון, מה זה אומר? מה מסתירה הדרך הזו של ביטוי התשוקה שאחרת היא ראויה לשבח? או שהתשוקה חלשה בעליל ואף נעדרת? האם אתם יכולים להרגיש תנועה של הרצון הזה בתוכם? איך אתם מרגישים את זה? אם התנועה נכונה, תמיד יש ביטחון ואמון שזה יתממש, גם אם לא מיד ברגע זה. אם יש תחום בחיכם שבו רצון עז עדיין לא התגשם, למרות ניסיונות נלהבים מצדכם, חיקרו עד כמה הזרם הזה מתוח. עצם המהודקות עשויה להסתיר רמז חשוב למה שאתם צריכים לדעת ולהסיר לפני שההגשמה יכולה להגיע, או שההידוק של הזרם עשוי לשקף את חוסר האמון שלכם בתהליך האוניברסלי והיצירתי שאתם חלק ממנו. אז אתם חייבים להתמודד עם הגישה הזו ולראות את המשמעות מאחוריה.

כדי להשלים ולסיים עבודה חשובה זו, כדי להיות מסוגל להתכוון לתנועות הפנימיות שלכם, עליכם לטפח את יכולת הריכוז. זה לא כל כך קשה כמו שחלק מכם אולי חושבים. כל מה שצריך זה קצת רצון טוב ותרגול של כמה דקות מדי יום. נתתי תרגילי ריכוז כמה פעמים במהלך השנים.

עכשיו אני רוצה להמליץ בחום על גישה חדשה להתמודדות עם השליליות שלכם לאחר שהן באות לידי ביטוי ואחרי שתלמדו לקחת אחריות עליהן. אני רואה ביניכם, חבריי, במיוחד כשאתם ביחד תקופות ממושכות במרכז, שעדיין יש לא מעט אקטינג אוטו (הפגן- ביטוי התנהגותי ולא מילולי של קונפליקטים רגשיים). יש להימנע מכך באופן נחרץ. אין צורך בכך. אי עשיית האקטינג אוטו, אינה צריכה להוביל חזרה להדחקה ולהכחשה. לעתים קרובות אתם מודים בהתנהגות שלכם, אך בו זמנית עוסקים בה כאילו ההודאה פסלה את האקטינג אוטו. האם אינכם רואים שאקטינג אוטו סותר אחריות עצמית באותה מידה כמו שעושה הכחשה מוחלטת? אתם כולכם מוכנים כבר לקחת אחריות על מעשיכם ולבחור בפעולה הנכונה.

האנושות בכללותה מותנית בצורה כה עמוקה בהכחשה ובאקטינג אוטו, תוך השלכה על האחר והאשמת אחרים, עד שלפעמים נראה בלתי אפשרי שהפרט לא יעשה זאת. להודות בדחף אך לא לפעול על פיו מצריך תפילה פנימית, מחוייבות לאמת ורצון טוב לתת לאלוהים שבכם למלא אתכם בפעולה ובידע, עוד לפני שההרגשה יכולה ללכת בעקבות כל אלו. כשאתם מפעילים את האקטינג אוטו, אתם עדיין חייבים להאמין שאתם צריכים שעיר לעזאזל, ואתם עדיין מבוהלים מכדי להסתכל על עצמכם באופן מלא. אתם עדיין מאוימים ממה שאתם עשויים לראות. באנליזה אחרונה, הפחד תמיד לא מוצדק, לא משנה כמה קשה זה עשוי להיות קודם כל לוותר על אשליה אהובה לגבי העצמי. לא משנה כמה מכוערות יכולות להיות התכונות שזולגות מכם החוצה, בהדרגה, הן אף פעם לא האמת המלאה של מי שאתם. אתם לא יכולים להיכשל לראות בצורה אובייקטיבית את האגו הקטן הזמני בכיעורו, מבלי שזה ירפה את ידיכם לגבי האדם בכללותו שאתם.

אינכם יכולים להיכשל בלהפוך סוף סוף לפתוחים לקלוט את מי שאתם- היפים הנצחיים- אם אתם מתחייבים לחלוטין לראות ולקבל גם את הטוב וגם את הרע, את היפה והמכוער, את האלוהי ואת הרוע. אם אתם רוצים להחזיק בשניהם, תמצאו את שניהם - ותראו שהטוב הוא אמיתי ונצחי, בעוד שהרע הוא רק סטייה זמנית ולא אתם המוגמר. אתם חייבים להחליט לכלול את כל עצמכם, לטוב ולרע, מה שזה לא אומר. עליכם לבקש הדרכה לעשות זאת בגישה יעילה ומציאותית המותירה מקום להרבה אפשרויות ולעולם לא מכחישה חיים. אם תבקשו זאת, הגישה הזו תבוא אליכם מבפנים.

תתחילו להתמקד גם בכיעור וגם ביופי. תראו שעצם העובדה שאתם מתוודים על הכיעור נובעת מהיופי. כי רק החילחול האלוהי של העצמי הופכת את העצמי מסוגל אפילו לרצות להיות בְּאֵמֶת, להחזיק את האומץ לעשות זאת, לבצע את המסע המופלא אל העולם הפנימי וללמוד את השיעורים הרבים והקשים. עצם חשיפת כל חלקי העצמי ראויה להערכה העצמית הגדולה ביותר שלכם, אותה תוכלו לשלם כאשר תפסיקו לעשות השלכות על אחרים, של מה שלא מקובל עליכם או להשתמש בכיעור של אחרים כדי להסתיר את שלכם.

אני מציע שגם תעזרו אחד לשני. כאשר אתם מאוד מתפתים להאשים את האדם האחר, שאלו את עצמכם: "מה מכוער בי ומה מכוער בו או בה?" ואז שאלו, "מה יפה בי ומה יפה בו או בה?" אבל באמת תתכוונו לשאלות האלה. השאירו את השאלות פתוחות וחכו לתשובות עד שתהיו מספיק פתוחים כדי שהן תתגלנה בפניכם. אל תשמיעו שאלות כאלה בזמן שאתם רוצים לגנות אחרים ואת עצמכם ולמצוא עונג שלילי בכך. אם זה המקום שבו אתם עדיין

נמצאים, אז זה מה שאתם חייבים להודות בזה. תודו שאתם לא רוצים לראות את הטוב לא באחר ולא בעצמכם. להיות צודק זה באמת לא תחליף לראות את עצמכם כטובים, אתם יודעים!

אבל אם עברתם דרך המבוכים של הקרום שלכם למקום שבו אתם כבר באמת יכולים לרצות להכיר את שני הצדדים, אז בקרוב תהיו עדים לעיקרון האחדותי שמתגלה בכם. אתם תגלו את מה שאתם יודעים עכשיו בתיאוריה אבל עדיין לא יכולים לתרגל, כפי שמתבטא באקטינג אאוט היומיומי שלכם, כאשר אתם מסתבכים עם אחרים באופן שלילי. מה שאני רואה קורה הוא שגם אם אתם כבר לא מאשימים אחרים ומזכים את עצמכם, גם אם אתם מודים בשליליות שלכם, אתם עושים זאת לעתים קרובות כי ככה זה אמור להיות עכשיו, אבל אתם לא חווים את זה רגשית. מבחינה רגשית יש לכם עדיין חלק בהאשמת אחרים ובזיכוי עצמכם. זה תמיד אומר שבפנים אתם לגמרי מאשימים את עצמכם, אבל לא רוצים לראות את ההתנהגות המאשימה את עצמכם. ככל שתאשימו את עצמכם יותר, כך אתם לכודים בלהאשים, וההשקעה שלכם בכך כנראה חייבת להיות גדולה יותר. במאבק הזה תמיד או האדם האחר או אתם צודקים.

כשאתם מבקשים להכיר בטוב וברע שבכם ובאדם האחר, ופותרים את לבכם לרצון שתראו גם את הטוב וגם את הרע בכם ובאחר, אתם באמת תחוו את העיקרון המאחד. אתם תבינו איך השליליות שלכם ושל האחר פועלים הדדית ואיך לשניכם יש יופי וטוב, כמו גם את התכונות ההרסניות השליליות האלה. הכרה זו תבטל את השנאה, לעצמכם או לאחרים.

למרות ההתקדמות הגדולה שעשיתם באופן כה בולט ולעתים קרובות כל כך נראה בגילויי החיים השונים - בשינוי חייכם כלפי פנים וכלפי חוץ, בשינוי האישיות שלכם - האקטינג אאוט, הרצון להאשים, עדיין קיים די חזק.

הבה נחיל את מה שאמרתי בהרצאה זו על תשוקה נכונה או לא נכונה לנושא האשמה. אתם משתוקקים להאשים כי אתם לא רוצים לראות את עצמכם. תשוקה לא בריאה ומעוותת שכזו, בניגוד לאמיתות של ההווה, יוצרת איום מתמיד שהלא אמת, הלא מציאותי, במוקדם או במאוחר ייחשף. לכן מוכנסת לשתי התשוקות מהדקות מגוננת, הגנתית, המשפיעה על זרם הנשמה. התקרבו לזרם הרצונות הללו, הרגישו אותם. כשאתם מרגישים את הזרם המאומץ ההדוק של הצורך להאשים, חוו ותראו את הדרמה הזו באמת כצופים. לאחר מכן תהיו מודעים באופן אינטנסיבי לתנועת הנשמה שנוצרת מהרצון שלכם להאשים.

כשאתם לוקחים אחריות מלאה על התשוקה להאשים, פיתחו את הלב שלכם בצורה רגועה וחדשה כדי לקבל בברכה את התשוקה לא להאשים. בכך, אתם יכולים לראות את האמת בכם ובאחר. ראיית האמת לעולם אינה מובילה להאשמה. כשאתם מאשימים, אתם אף פעם לא באמת, גם אם מה שאתם רואים נכון חלקית. האחרים עשויים למעשה לעשות ולהיות כל הדברים השליליים שאתם מייחסים להם, אבל הם לא יכולים להיות רעים לחלוטין, כי אם הם היו, לא הייתם מאשימים. כך גם לגביכם. לראות אמת אין פירושו שאתם או האחר תזוכו לחלוטין מכל שליליות. אבל הבנה אמיתית של השליליות אפשרית רק כאשר אתם מעורבים לחלוטין ומחויבים לראות את עצמכם בכנות. ברגע שאתם עושים זאת, כל האשמה, דחייה עצמית והאשמה העצמית נעלמים. אתם יודעים זאת, כי כולכם חוויתם את הנס הזה. כך גם לגבי

האדם האחר. האמת שאתם לא רואים אולי היא לא משהו נורא בכלל, אבל בגלל שאתם מאמינים לא במודע שזה כן, אתם לא מסתכנים אפילו לרצות לראות אותה.

לראות באופן אמיתי עשוי לעורר כעס, אך לעולם לא האשמה - וזה שונה מאוד. תהיו מכוונים להבדל המאוד מיוחד הזה. כמו כן, כאשר אתם באמת משתוקקים לאמת, אתם יכולים לחכות שהאמת תתגלה. אתם יכולים להמתין במצב של תשוקה גמישה, בזרם של המתנה רכה בוטחת, עד שהאמת תתגלה כמתנה מהווייתכם הפנימית. כי כשזה יגיע, זה ירגיש כמו מתנה. זה כל כך חושף, כל כך מפיץ, זה משחרר אתכם בכל המובנים. אתם עלולים לחוות כאב, אבל אופי הכאב שונה מאוד מהכאב שמגיע מהחלל המכווץ בתוכם.

ברגע שאתם נכנסים לתהליך הזה, התשוקה שלכם יכולה לפנות מקום להדמיה וליצירה של מצב חדש. תשוקה ויכולת קליטה, חופשיים לחלוטין מכל "חייב", אינם מתייחסים לציפייה לכוחות חיצוניים. במקום זאת אני מתכוון לתהליך יצירתי פנימי של ראיית המציאות פתאום באור חדש וחד יותר. האור החד הזה הוא החסד של האמת והאהבה שמשחררים ועם זאת בטוחים.

אי אז, אני אומר, חבריי היקרים, צרו תשוקה חדשה למצב פנימי חדש שבו אתם משחררים את כל מה שהוא בגדר "חובה". אתם יכולים בקלות להרגיש כל ה"חייבים" כתנועה מאוד נחרצת בכם. וכל "חייב" מביס את הרצון הבריא, ולכן לא מאפשר התמלאות. לתקופה קצרה, בנסיבות מסוימות, ה"חייב" עשוי להופיע כמניב תוצאות. זה הפיתוי. עם זאת, התוצאות לא רק קצרות מועד אלא בדרך כלל מובילות להתרסקות, לאכזבה קשה שלא ניתן לזהות את מקורה - וזה החלק הגרוע ביותר בה.

היכולת להתכוונן לזרמי הנשמה של התשוקה, נכון ושגוי, בריא ומעוות, נינוח ויצירתי או הדוק ולא יצירתי, היא מוקד שאתם צריכים להתרכז בו באופן ספציפי מאוד כדי להתרחב למצבי תודעה וחוויה חדשים. ככל שתלמדו לעשות זאת, התגמול יהיה כמו פרחים הפורחים בתוכם.

אהבת היקום נמצאת בכל תא בהוויה שלכם, בכל חלקיק של התהליכים הנפשיים שלכם. נסו לדעת ולהרגיש זאת. נסו להתכוונן לזה.

ככל שתגדלו בנתיב הזה, יקירי, תלמדו יותר ויותר להתרכז ולהשתמש באנרגיה בכיוונים מסוימים. זה ייצא מהתהליך האורגני של הטיהור שלכם וזה לא יהיה התנסות נכפית לכוון אנרגיה באופן עקשני. אתם יכולים להפקיד את עצמכם בתהליך האורגני הזה מתוך ליבת הווייתכם. הקשיבו לזה, תהיו פתוחים לזה. כולכם מבורכים ואהובים.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010

Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.